

flyaway

05

SIMON POULSEN

DEN

**FODBOLD-
BEGAVEDE**

SØNDERJYDE

LOUISE HINDSGAVLS OPGØR MED DEN GODE SMAG

ELDORADO FOR BIL-ELSKERE I SYDTYSKLAND

FIVE O'CLOCK TEA I NORDENGLAND

CIMBER

LOUISES OPGØR MED DEN GODE SMAG

Louise Hindsgavls bud på en moderne porcelænsfigur er hverken nuttet eller uskyldig, men et provokerende og tiltrængt opgør med den gode smag...

Louise Hindsgavl

Af Tinne Delfs

Foto Søren Nielsen og Dorte Krogh

Drengehoveder, bæltedyr, kanin, ælling, girafkrop, ged og små arme står der med sort tusch på støbeformene på hylderne i værkstedet og vidner om, at keramikeren Louise Hindsgavl er storforbruger af nips og legetøj og især plasticdyr af enhver race. ”Jeg elsker at få nye dyr”, siger Louise Hindsgavl med tindrende øjne - ”jeg har lige købt nogle nye med hjem fra New York, dem er jeg allerede i gang med at lave afstøbninger af” Faktisk er hun slet ikke helt landet endnu, men befinder sig stadig i de højere luftlag uden helt at fatte, at de 60 dele, der udgør serien ’35.287 Grams of Obscenery’ + dele af udstillingen ’In Reality’ nu befinder sig på et af de kræsne gallerier i New York, nemlig Nancy Margolis Gallery på Manhattan. Louise Hindsgavl er naturligvis spændt på modtagelsen i USA. For allerede mens hun gik på galleriet og satte udstillingen op, fik hun en forsmag på, at det amerikanske publikum er anderledes det danske. Flere reagerede spontant på, at de hvide porcelænsfigurer er nøgne, og en mente sågar, at figureerne opfordrer til overgreb. ”Det var et meget overraskende synspunkt,

som i hvert fald fortalte mig, at vedkommende ikke forstod eller accepterede den humor, der er en vigtig del af mine fortællinger”, siger Louise Hindsgavl og ser et øjeblik alvorlig ud.

Kontroversiel fra starten

Men hendes porcelænsarbejder vækker berettiget opsigt - også i den hjemlige andedam. Og det har de gjort lige siden Louise Hindsgavl afsluttede sin uddannelse på Designskolen i Kolding i 1999. Hendes afgangsupgave bestod af svulstige rokokoinspirerede porcelænsopsatser dekoreret med krummelurer og slyngede forsiringer, på toppen af lagkagen havde hun placeret brølende kronhjørte. Det var stærk tobak i et land med stolte traditioner indenfor klassisk keramik, og mange opfattede da også hendes opsatser som regulært kitsch. Selv siger Louise Hindsgavl, at hun kun bestod afgangsprøven på den gode vilje.

”Reaktionerne på mit afgangprojekt havde ikke ligefrem styrket min selvtilid, så i starten lavede jeg alt det forventelige - vaser, skåle, krus osv., ting med funktionalitet, der kunne sælges. Men det var hele tiden det skulpturelle, jeg drømte om. Det afgørende vendepunkt kom, da jeg i 2000-01 blev tildelt Statens Kunstfonds Igangsætningsstipendium og med det som sikkerhedsnet turde kaste mig ud på det dybe.”

Louise Hindsgavl satte en gang for alle tekusene på hylden og begyndte at arbejde videre i det spor, hun havde lagt ud på designskolen, nemlig opsatserne. Og snart myldrede værkstedet med bæltedyr, kaniner og selvkomponerede fabeldyr. Alt sammen udført i den fine hvide porcelæn, som man forbinder med kinesisk porcelænskunst eller klassiske figurer som søde pipfugle og uskyldige børn fra Den kongelige Porcelænsfabrik. Louise Hindsgavl udfordrede den ældgamle keramiktradition og satte den gode smag til diskussion. Hun mødte stadig

”Hverdagslivet inspirerer mig. Alt det forfærdelige vi fuldstændig bevidstløst udsætter os selv og hinanden for i vores grænseløse selvoptagethed. Det er uhyggeligt, men også rasende interessant.”

stor skepsis, men i 2002 kom så blåstemplingen af hendes arbejde, for da indkøbte Statens Kunstfond en af opsatserne.

Den varme grød

I nogle år kredsede hun stadig tættere på det punkt, som hun kalder ’den varme grød’ - nemlig det brandvarme sted, hvor kunstneren sætter sig selv på spil.

”Jeg var i gang med at forberede de værker, som jeg ville have med på Biennalen for Kunsthåndværk og Design 2004, da en lille obskøn figur gjorde sin entre i værkstedet. Figuren forestillede en mandsperson med hundehoved, der bedækker en hest. Jeg vidste med det

samme, at jeg var kommet hen til grøden. Grænsen var definitivt overskredet, og min egen uskyldighed sat på spil.” Hun kaster det lange, lyse hår tilbage og ler, ➔

hvilket udmærket illustrerer pointen, for Louise Hindsgavl ligner selve indbegrebet af en sød, uskyldig pige, der ikke har det fjerneste at gøre med de groteske og saftige fortællinger, hun præsenterer os for i sin kunst.

Louise Hindsgavl blev belønnet med Biennalens store pris – et stort pengebeløb samt en invitation til at udstille på Kunstindustri-

museet. Og så gik det pludselig stærkt. Hun solgte omgående alle de opsatser, hun havde på hylderne i kælderen på Christianshavn, kom i stald på et galleri og red i det hele taget på en bølge, der sikkert kunne have fortsat et godt stykke tid, hvis ikke Louise Hindsgavl selv havde sat hælene i. Hun ville videre, væk fra opsatserne, der nok var et slag i ansigtet på den gode smag indenfor dansk kunsthåndværk, men kunstnerisk set var de harmløse.

”Det krævede mod at lukke op for sluserne, siger hun, - men jeg vidste jo godt, at det var den vej, jeg skulle. Og her kom materialet mig faktisk til hjælp, for porcelænet egner sig rigtig godt til at udtrykke den dobbelthed, som jeg vil have frem. Porcelænet er jo forførende smukt, og den glatte hvide overflade danner den perfekte kontrast til figurernes hæmningsløse og uciviliserede udskejelser. Jeg lader mine figurer udføre alt det, de klassiske porcelænsfigurer aldrig har turdet gøre. Men fordi personerne er maskerede som dyr, og fordi de opfører sig så grotesk eller direkte komisk, er der indbygget en distance. Det er simpelthen lettere for beskueren at forholde sig til tragedien, når det er en æselmand eller en hjortekvinde, der gør det forfærdelige”.

Hverdagen på podiet

Det er hverdagen og alle dens absurditeter

og grusomheder, Louise Hindsgavl sætter op på podierne. Hun omsætter velkendte emner som griskhed, ensomhed, stress, karrierevalg, kønsforvirring og drifternes rå magt til sære, surrealistiske tableauer.

En vigtig del af værkerne, er de rammende titler, som Louise Hindsgavl giver sine figurer. Titler som ’Mødregruppe’, ’Til Dit Eget og Vores Bedste’ og ’Familieværdier’, kan forstås humoristisk, tvetydigt eller helt bogstaveligt. ’Opslugt’ er et typisk eksempel på Louise Hindsgavls måde at bruge titlerne på. Figuren forestiller en hjortekvinde, der sidder med blomster i hænderne, fuldstændig opsugt af deres skønhed og ænses ikke de to djævleunger bogstaveligt talt er ved at æde hendes ene ben.

”Hverdagslivet inspirerer mig. Alt det forfærdelige vi fuldstændig bevidstløst udsætter os selv og hinanden for i vores grænseløse selvoptagethed. Det er uhyggeligt, men også rasende interessant”.

Fremtidsplaner i øjenhøjde

Fremtiden? Ja, den tegner lovende. Udstillingen i New York gik - trods amerikanernes lidt forskrækkede reaktion - faktisk så godt, at Louise Hindsgavl er kommet i stald hos galleriet, og hun har masser af nye spændende invitationer fra både ind- og udland i kalenderen.

”Nu kan jeg leve af mine skulpturer og

”Still Sexy”

”Langt ude i Skoven”

”Hun omsætter velkendte emner som griskhed, ensomhed, stress, karrierevalg, kønsforvirring og drifternes rå magt til sære, surrealistiske tableauer.”

holder for første gang i mange år sommerferie. Det glæder jeg mig til, men frygter det også lidt, for jeg lever i evig angst for, at den kreative proces pludselig sander til. Succesen har gjort mig ydmyg, jo mere jeg kan, desto mere tvivler jeg. Jeg krøller tæer, når jeg tænker på, hvor selvfed, jeg var som uerfaren elev”, siger hun og ryster på hovedet. Der er dog ikke noget ydmygt over Louise Hindsgavls fremtidsplaner.
 ”Jeg er vildt nysgerrig efter at møde mine figurer i naturlig størrelse, at se dem i øjnene - 1:1. Det projekt kan jeg nok ikke realisere

i Danmark, men må højst sandsynlig til Kina for at finde en ovn, der kan brænde porcelæn i så stor størrelse. Da porcelæn ydermere svinder 20 % under brændingen, er der tale om virkelig store figurer. Men jeg gør det - helt sikkert - det er kun et spørgsmål om tid”, siger Louise Hindsgavl med overbevisning i stemmen og et skælmisk glimt i øjet. Og måske kommer Louise snart drømmen en lille smule nærmere, da hun til efteråret 2008 er inviteret med på en helt ny biennale i - Kina. 📍

Fakta om porcelæn

Det første ægte porcelæn blev fremstillet i Kina allerede i 900 tallet og bragt til Europa med søfarerne. Men først i 1700 tallet lykkedes det europæerne at finde frem til den rette sammensætning af materialet - nemlig 50 % kaolin, 25 % feldspat og 25 % kvarts - og dermed selv blive i stand til at fremstille det eftertragtede porcelæn. Den Kongelige Porcelænsfabrik i København blev grundlagt 1775.

Fakta om Louise Hindsgavl

Louise Hindsgavl 35 år
 Afgang fra Designskolen i Kolding 1999

Tildelt bl.a. Statens Kunstfonds arbejdslegat i 2006, Annie og Otto Detlefs' Keramikpris 2006, Biennaleprisen ved Biennalen for Kunsthåndværk og Design 2004

Repræsenteret på bl.a. Trondheim Kunstinstrimuseum i Norge, Victoria and Albert Museum i London, Kunstinstrimuseet i København, Trapholt i Kolding

www.louisehindsgavl.dk

“Who Believes in Miracles”

“Reunion of the Graces”

“What the...!”